

Primit sau alungat de popoare, Hristos continuă să bată la ușa inimii noastre cu răbdare, spune PS Varlaam

În predica rostită duminică la Catedrala Patriarhală, Episcopul vicar patriarhal Varlaam Ploieșteanul a pus în antiteză alungarea Mântuitorului din Gadara cu primirea Sa călduroasă în Sihar și a detaliat cum au persistat aceste două moduri de raportare a oamenilor față de Dumnezeu în istorie, până azi.

„Cetatea Gadara a ieșit în întâmpinarea lui Iisus în totalitatea ei, din păcate, nu ca să exprime recunoștința pentru vindecarea celor doi concetățeni atât de rău chinuiți, nici ca să exprime recunoștință că de acum vor putea umbla fără frică întrucât cei doi demonizați acum erau liniștiți cu hainele pe ei, ci au venit să-L roage pe Iisus să plece din cetatea lor pentru că paguba pe care le-a făcut-o prin înecarea celor două mii de porci era prea mare”, a spus ierarhul relatând textul evanghelic al zilei.

„Vedem contrastul dintre cetățenii Gadarei și samarinenii din Sihar, care, anunțați de femeia cu care Iisus a stat de vorbă la Fântâna lui Iacov, au ieșit, toată cetatea, și L-au chemat pe Iisus să rămână în orașul lor. Deși Iisus știa de dușmănia samarinenilor față de iudei, a stat în Sihar trei zile și o mulțime din locuitorii cetății au crezut în dumnezeirea Lui și L-au primit în viața lor”.

„Iată, deci două atitudini diferite: Gadarenii, care din lăcomie, din bucuria de câștig și din marea pagubă suferită L-au alungat pe Iisus din hotarele lor, și samarinenii aceștia eretici și plini de dușmănie față de iudei, care însă L-au primit bucuroși, L-au ascultat au crezut și au înțeles că este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu”.

„Adeseori în istorie s-a întâmplat același lucru”, a continuat PS Varlaam.

„Au fost popoare și oameni, familii și cetăți care L-au primit pe Iisus, L-au chemat ca Ocrotitor al lor, l-au zidit biserici ca El să locuiască în mijlocul lor și au fost oameni și popoare care L-au alungat din mijlocul lor. Ne amintim de Albania – sigur n-a fost vina unui popor întreg – care a fost proclamată de liderii ei comuniști primul stat ateist din lume, ne amintim grozăviile împotriva lui Hristos și a Bisericii

Lui în Rusia sovietelor, unde zeci de mii de biserici au fost aruncate în aer, incendiate și milioane de creștini trimiși în lagăre sau omorâți pentru credința în Hristos”.

„Nici noi n-am fost ocoliți de această primejdie a ideologiei ateiste. Chiar și după 1990, când credința a devenit din nou liberă, au existat diverse opinii prin care se cerea scoaterea Lui Hristos din viața neamului nostru, fie prin scoaterea icoanei Lui din școli, din instituțiile publice, fie prin scoaterea disciplinei Religie din învățământul public șamd”.

„Dar, iată că Hristos trece peste toate lucrurile acestea și continuă să bată la ușa inimii noastre. El nu forțează nicio ușă. Ne spune că «nimeni nu poate veni la Tatăl decât prin Mine» și că «Eu sunt ușa. De va intra cineva prin Mine va afla pășune» adică viață veșnică”.

„El bate cu răbdare la inima noastră și așteaptă să-L primim în viața noastră, a familiilor și a societăților noastre, știind că fără Hristos nu putem face nimic”, a conchis Episcopul vicar patriarhal Varlaam Ploieșteanul.

Urmărește video, [aici](#).

Foto: Arhiva Basilica.ro

[Basilica.ro](#)